

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 24.11.2011
Sayı: 140

10/332

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAKANLIĞI'NA

Türkiye'de öğretmenler her geçen gün biraz daha zorlaşan ekonomik, demokratik ve mesleki sorunlarla karşılaşmaktadır. Öğretmenlerimizin yaşadığı sorunlar bugüne kadar yeterli derecede tartışılmamış, öğretmenlerimizin sosyal ve ekonomik sorunlarını çözmek yönünde yeterli ve gerekli adımlar atılmamıştır. Bunların dışında, AKP iktidarı kadrolaşma, eğitimin niteliğini değiştirme, açlık sınırına yakın ücret, bilimsellikten ve ulusal değerlerden yoksun müfredat programları, sözleşmeli öğretmenlik ve yargı kararlarını tanımama gibi uygulamalarla öğretmenlerimizin içine düştüğü sorunlar çığ gibi büyümüştür.

Eğitim sistemimizde derslik, okul, öğretmen, memur ve hizmetli açıklarına da çözüm üretmeyen AKP hükümeti, okulların araç gereç ve fiziki altyapı ihtiyaçları giderilmesinde de somut adımlar atmamıştır. Son yıllarda eğitimde özellikle altyapıda çok ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Bunların başında öğrencilerimizin eğitim öğretim alacağı derslik sayısının yetersizliğidir. Türkiye'de okul ve derslik sayısı öğrenci sayısına paralel olarak ve ihtiyaca yanıt veren düzeyde değildir. Okulların üçte ikisinde ikili eğitim yapılmakta, birleştirilmiş eğitim ve taşınmalı eğitim uygulamaları sürmektedir. Eğitimin başındaki en yetkili ağız olan Milli Eğitim Bakanı Sayın Ömer Dinçer'in ifadesiyle 160 bin dersliğe ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla birlikte Sayın Bakan "Bütün bunlara rağmen altyapı yetersizliği ne kadar fazla olursa olsun, fiziki şartlarımız ne kadar yetersiz bulunursa bulunsun bu sorunları aşacak yegane güç öğretmenlerimizin elindedir" diyerek sorumluluğun önemli bölümünü öğretmenlerimizin üzerine yıkmaktadır.

Oysa öğretmenlerimiz bu sorumluluğu paylaşabilmek ve yerine getirebilmek için kendini geliştiren, yenileyen öğretmen modeli benimseyebilmek için yeterli gelir seviyesine sahip değillerdir. Toplumu şekillendirecek insanları yetiştiren meslek grubu olarak öğretmenlik mesleği gerek ekonomik gerekse sosyal olarak hakkettiği noktaya taşınmalıdır. Öğretmenlik mesleği toplum içinde saygınlığını giderek yitirmeye başlamış ve öğretmen yetiştirme politikalarındaki hatalar ve tutarsızlıklar,

öğretmenliğin meslekler hiyerarşisinden hak ettiği yeri almasını, öğretmenlerin Türk toplumundaki statülerinin yükselmesini engellemiştir. Böylece öğretmenlik mesleği, gerek maddi, gerekse manevi olanakları bakımından cazip bir meslek olmaktan çıkmıştır.

Her yıl Eğitim Fakültelerinden yaklaşık 50 bin öğretmen mezun olmaktadır. Gerçekleştirilen atama sayıları ile birlikte bugüne kadar ataması yapılmamış ve yeni mezun olmuş öğretmenlerimiz bir arada düşünüldüğünde yaklaşık 400 bin ataması yapılmayan, işsiz öğretmen atanamadığı için mağduriyet yaşamaktadır. 400 bin civarında atanamayan öğretmen iş ararken, 160 bin öğretmenin açıkta olması da anlaşılır bir durum değildir. Eğitim Fakültelerinden mezun olan ve ataması yapılmayan öğretmen, mesleğini icra edilebilmek için KPSS barajını geçmeye çalışmaktadır. Bununla birlikte hızla artan ataması yapılmayan öğretmen sayısına, yeni kurulan üniversitelerin eğitim fakültelerinden mezun olacak gençlerimiz de eklenmektedir. Bu gerçek, "öğretmen yetiştirilmesi" ve "öğretmenlerin iş güvenceli, kadrolu olarak istihdam edilmesi" konusunda hiçbir planlamanın olmadığını göstermektedir.

Parçalanmış öğretmen aileleri de eğitimde kanayan bir yara olarak karşımızda durmaktadır. Eşlerinden, çocuklarından uzakta görev yapmak zorunda kalan aileleri parçalanan öğretmenlerin bu sorunu Milli Eğitim Bakanlığı'nın yanlış politikaları sonucu ortaya çıkan bir gerçekliktir. Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'da KHK ile yapılan değişiklikle öğretmenlerin özür grubu tayin hakkına getirilen kısıtlama öğretmenlerin sorunlarını daha da katlamıştır.

Öğretmenlerin sorunlarına çözüm üretileceği yerde her yıl katlanarak büyümesi öğretmenlerin çalışma koşullarını, öğretmenlerin yaşamlarını ve genel olarak eğitimin niteliğini olumsuz etkilemeyi sürdürmektedir. Öğretmenlerimizin tüm sorunlarının tespit edilmesi ve bu sorunların nasıl çözümlenebileceğinin kapsamlı olarak araştırılması için Anayasanın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılması için gereğinin yapılmasını arz ederiz.

AYŞE NEDRET AKOVA
BALIKESİR MİLLETVEKİLİ

Mahmut Taral
TBMM Üyesi

Veli Ağbaba

1
Av. Namık Havutça
Balıkesir Milletvekili

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Dr. Muharrem Işık	Erzincan	
Bülent Terzcan	Aydın	
Av. Gürbüt Acar	Antalya	
Ali Serindoj	Garıantepe	
Erdal Akınoglu	İzmir	
İhsan Özkes	İstanbul	
Şedef Kırçık	İstanbul	
Kadirlikan Ögüt	İstanbul	
Fatih TUNAY	İSTANBUL	
M. Servin Kalkutok	Kayseri	
Dr. Melih Selek	Garıantepe	
İlhan DEMİRÖZ	Bursa	
Aylin NAZLIKAN	ANKARA	
Mehmet Hilal Koplan	Kocaeli	
Eliflya Güven	İzmir	
Tolga GANDAR	Uşak	
SARIN ÖZ	RIANVA	

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21